

leško pomagamo, ter jej življenje otmemo, ako le hočemo. V to ni treba drugega nego to, da na katem prostoru v vrtu, na polji ali kraj gozdov sneg pomedémo, kolikor je mogoče čedno, ter na ta prostor nekoliko zrnja, kuhanega krompirja, krušnih drobtin i. t. d. nasujemo. Tak prostor lahko s trnjevim vejami pokrijemo, da drobne živalce pred ujedami in družimi živalmi obvarujemo. Na naših oknih lahko napravimo majheno desko, na njo potresemo nekoliko zrnja ali denemo lonček semenja, kak kosce mesa, prerezano jabolko, ali kaj tacega, kar je ubozim ptičicam v živež in — oteli smo jim življenje!

Zima mine, vesela pomlád pride, in še dolgo potem, ko cvetice najlepše cvetó, pridejo te živalce na okno ter se za gostoljubnost, katero so po zimi tu pri nas uživale, z marsikatero veselo pesenco zahvaljujejo.

Poslovenil Tone Brezovnik.

— x —

Pri studenci.

Hvála tebi, lepa hvála!

Vrla déklica si tí;

Pítí vóde si mi dala,

To se méni dobro zdí.

Tujca si me zapazíla,

Ki pod lipo se hladím,

K méni s kúpico stopíla,

Da si zéjo pogasím.

Níj posebno to darílo,

Néma srébra ni zlatá;

Vender me je veselílo,

Ker ti šlo je od srca.

Ti si déva sramežljíva,

Tvoje lice je rudnó;

Dúšo krótko ti zakrívá

V tla povéšeno okó.

Zdrava, sréčna mi ostáni,

Jaz odhájam v daljní kraj;

Blagodéjnost si ohráni,

Kákeršna krásí te zdáj!

Fr. Krek.

— x —

Prirodopisno - natoroznansko polje.

Gazele ali antilope.

Najbliže soródnice naših divjih koz so gazele ali antílope, ki dirjastijo po afr.kanskih in azijatskih stepah in puščavah. Skoro ni mogoče si misliti lepše in živáhnejše živali od lehkonožne gazelice. Arabci v svojem bogatem in bujnem jeziku ne vedó, kako bi pristojno opisali njeno lepoto, ljubkost in veselost; posebno iz njenega lepega mirnega očesa se domišljivemu Arabcu sveti zgolj krotkost in nedolžnost. Čujmo, kako nam naš sloveči prof. gosp. Fr. Erjavec popisuje te živali v svojej knjigi: „Domače in tuje živali v podobah.“ On pravi:

Gazela je srnje velikosti, samo mnogo tenša in gibkéjša je, proti njej je srna celó okorna in neukretna. Dlake je gladke in svetle, po hrbtu rujavkaste, po bokih sivkaste, ki se na trebuhu prelije v čisto belo. Rep je kratek, na koncu čopast. Samec in samica nosita lirasto ukrivljene rogé.

Gazela je dobročudna, miroljubna in boječa, a zraven tudi bistrumna in oprezna žival, ki živi rada v družbi. Pase se samo po dnevi, najrajše zjutraj za hlada in proti večeru, ob hudej vročini leži rada v senci in pre-